

[Hjortnæs.]

ske konsekvenser dette i givet fald vil få. Når jeg rejser spørgsmålet, er det, fordi jeg er lidt i tvivl om rækkevidden af lovforslagets § 7.

Vi må selvfølgelig også gøre os klart, at udvidelsen af lovens område til at omfatte også statens institutter uvægerlig vil medføre en betydelig stigning i antallet af nødvendige tilladelser. Det er den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke modstander af, men det kan måske nok genere dem, der gerne benytter enhver lejlighed til at tale mod øget offentlig kontrol og administration. Heri ligger der bestemt ikke nogen opfordring.

For de mange, der prioriterer hensynet til dyrene over hensynet til det. andre betragter som en ønskelig og nødvendig forskning, er det foreliggende lovforslag en klar forbedring. Således som jeg opfatter lovforslaget, er det faktisk også at betragte som en opfordring til et fornuftigt samarbejde mellem de modstående parter i denne sag, og jeg håber, man vil tage imod denne opfordring i en positiv ånd.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan anbefale lovforslaget.

Nathalie Lind (V):

Jeg er helt opmærksom på, hvor vanskeligt det emne er, vi ikke blot skal diskutere her i dag, men også underkaste en meget alvorlig og dybtgående behandling i retsudvalget.

Siden 1953 er der ikke sket ændring af dyreværnslovgivningen. Jeg synes, at det forslag, vi har liggende her fra ministeren, på mange punkter vel er bedre end det nuværende lovgrundlag. Det svarer ikke helt til det, som en tværpolitisk gruppe her i folketinget havde fremsat.

Jeg vil nødig gå ind i alt for konkrete vurderinger her, men der er et par enkelte ting, som jeg godt vil tage frem. Når vi taler om dette, er det afgørende som bekendt de modstridende hensyn: på den ene side hensynet til de dyr, der skal anvendes til forsøg – dette at forsøgene skal udføres på en sådan måde, at der påføres dyrene så lidt smerte som muligt – og på den anden side hensynet til, at vi også må have mulighed for videnskabelens udvikling og dermed at sikre, at videnskabelig forskning kan komme længere og lette menneskers tilværelse. Jeg tror, det stort set er rimeligt og fornuftigt, hvad angår den begrænsede del af hele dette område, som vi her beskæftiger os med.

Vi skal i udvalget diskutere spørgsmålet om, at der her ikke er nogen appelinstant. Det er selvfølgelig principielt en nydannelse, men der kan måske være andre opfattelser, men umiddelbart må jeg sige, at jeg har svært ved at se, hvordan vi skulle få et overorgan, som bedre end dette organ kunne klare det, men det er principielt noget, vi skal vurdere.

Jeg skal nøjes med disse få ord, men jeg vil naturligvis forbeholde mig, når vi kommer til udvalgsarbejdet, at se på, både om sammensætningen af dette dyreforsøgsudvalg og om dets kompetence er det rigtige.

Jeg har en enkelt måske en lille smule drilagtig bemærkning: I forslaget står der, at justitsministeren kan fastsætte regler om fremskaffelse af dyr til forsøg. Jeg ved godt, hvad der ligger bagved, for der står, at formålet med bestemmelsen bl. a. er at sikre, at indfangne hunde og katte ikke uden samtykke fra deres eventuelle ejere anvendes til dyreforsøg. Hvordan har man tænkt sig at løse dette – ja, nu løfter ministeren hånden – skal vi til at avertere efter ejerne, skal vi have ejendomsretten mortificeret, eller hvad skal vi gøre? Jeg ved ikke rigtig, hvordan man egentlig har tænkt sig det i praksis. Men jeg ved, hvilke stærke følelser der er, og når jeg spørger lidt her, er det mere for at drille ministeren end for i realiteten at gå ind i dette. Jeg ved, hvilke betænkeligheder der er, hvis man omvendt averterer efter dyr til forsøg. Det forstår jeg godt, men jeg synes også, vi lige skal have opklaret, hvilke meget specielle tanker man har gjort sig på dette punkt.

Vi går som sagt til udvalgsarbejdet med en positiv indstilling, men vi giver ikke tilsagn om, at vi på alle punkter vil følge ministeren her, men vi er villige til at finde en mere nutidig og en bedre orden end den gamle lovgivning.

Wamberg (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for intentionerne i de ændringer, der nu foreslås gennemført i loven fra 1953. Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med sædvanlig interesse og saglighed. Heller ikke jeg kan helt nære mig for at komme med en enkelt lille bemærkning til justitsministeren, som falder lidt uden for det sædvanlige. Når vi bliver præsenteret for regeringsforslag, plejer det at være overordentlig almindeligt med bemyndigelser til mini-